

GŁOS WĄBRZEŃSKI

Przedpłata: w kwartale, miesięcznie 1,50 zł z odroczeniem przez pocztę 20 gr. W wypadkach nieprzewidywalnych, przy wstrzymaniu przedsięwzięcia, złożeniu pracy, przesłaniu korespondencji, otrzymując nie ma prawa żądać postarami nowych dostarczeń gazety, lub zwrotu ceny abonamentu. Za dzień ogłoszenia redakcja nie odpowiada.

Ogłoszenia: Za ogłoszenie pobiera się od wiersza mm. (7 lin.) 10 gr. za reklamy na str. 3-lin. w wiadomościach pocztowych 30 gr. na pierwszy str. 50 gr. Rabatu udziela się przy częstym ogłoszeniu. „Głos Wąbrzeński” wychodzi trzy razy tygodniowo w niedzielę, środę i piątek. Skrzynka pocztowa 25. Redakcja i administracja ul. Mickiewicza 11. Telefon 80. Konto czekowe P. K. O. Poznań 204.252.

Piątek NMP. Loterańskiej
Sobota Damazego pap.
Niedziela Aleksandra

Dziś wschód słońca o godz. 8, zach. 1,
Jutro „ 8, „ 2,
Dziś „ księżyc „ 12,13 „ 9,31

Nr. 144

Wąbrzeźno, sobota 11 grudnia 1926 r.

Rok VI

Dzikie pretensje.

Podczas ostatniej konferencji prasowej, odbytej w d. 6 b. m. w Berlinie w ambasadzie sowieckiej — słynny sowiecki komisarz do spraw zagranicznych — Cieczerin wygłosił dłuższą przemowę na temat stosunków polsko-sowiecko-niemieckich, nawiązując ją do słynnego artykułu Augura, nawołującego do stworzenia jednolitego frontu europejskiego przeciw Rosji sowieckiej.

W przemowie swej Cieczerin skarży się, że Polska wszelkimi siłami paraliżuje „najlepsze” chęci Rosji pragnące stworzyć z państw nadbałtyckich t. zw. blok antysowiecki, jako obronę przeciwko t. zw. barbarzyństwu wschodniemu. Nie dość na tem — Polska nie chce zrozumieć, że rząd sowiecki nie pragnie nic innego, jak tylko... nawiązania dobrych, pokojowych stosunków z Polską — oczywiście pod warunkiem, że Polska zrezygnuje ze swych projektów samobrony t. zn. wyrzeknie się swego poprzedniego projektu a następnie... oprze się projektom Augura co wobec niestannych zbrojeń Rosyjsko-Niemieckich — równa się dobrowolnemu wydaniu się na łup tych dwóch najzacieklejszych naszych wrogów.

Domaga się towarzysz Cieczerin, abyśmy w sposób wyraźny zrezygnowali z najprymitywniejszych środków samobrony, abyśmy spełniali na ślepo każde „życzenie” rządu sowieckiego — a nawet i niemieckiego ofiarowując nam wzajemnie „wyprobowaną” przyjaźń tego rządu — wyrażającą się jak należy przypuszczać — w wzmożonej agitacji komunistycznej i akcji szpiegowskiej na terenach całej Rzeczypospolitej.

Tak samo przed paru miesiącami ta sama Rosja domagała się od naszego rządu — abyśmy w „imie pokoju” i „dobrych stosunków” z Niemcami i rządem sowieckim — zaprzestali budowy portu w Gdyni — gdyż to się nie podoba naszym przyjacielskim sąsiadom!

Zaiste — wzruszająca bezczelność! Więc dlatego, że Niemcy i Sowiety chciałyby jaknajprędzej i z zachowaniem pozorów przyjaźni ubezwzględnić nas do ostateczności — dlatego my mamy dobrowolnie zrezygnować z obrony i oddać adwersariuszowi pod katowski miecz? Więc dlatego, że Niemcy i Rosja nie mogą się pogodzić z utratą bogatych polskich prowincji — Polska ma zrezygnować z niepodległości i w imię „przyjaźni” zezwolić na ponowny swój rozbiór — i na ponowną niewolę?

Zaiste — trzeba być do tego stopnia bezczelnym i naiwnym jak pan Cieczerin, żeby coś podobnego wymagać od nas — którzyśmy mieli już tak wymowne dowody „przyjaźni” rosyjskiej i niemieckiej, — którzyśmy przez lat tyle zaciśkali zęby w wściekłości pod batem trój — najeźdźcy — z utęsknieniem wyglądając sposobnie chwili by porwać hańbiące pęta i rzucić bolesne jęzmo niewoli.

I dziś po latach tylu, gdy wreszcie Bóg ulitował się nad nami — mielibyśmy znów dobrowolnie doświadczać dobroci Stwórcy — rezygnując z tych minimalnych środków samobrony na jakie nas stać jeszcze i patrzeć spokojnie jak tuż o miedzę sąsiad — wróg zacięty zbroi się nagwałt — ostrząc miecz na naszą szyję i kując nowe kajdany dla Ojczyzny naszej!?

Cóż czynią Niemcy od pierwszej chwili niepodległości naszej? Zbroją się wszelkimi sposobami dążąc do powtórnego rozbięcia Polski — i zagarnięcia utraconych dzielnic polskich. Cóż czyniła i czyni Rosja sowiecka? Stara się za wszelką cenę zgnieść nas lub zdemoralizować utopją komunizmu!

Od paru lat obaj ci najzacieklejsi wrogowie nasi polącili swe siły przeciwko całej Europie. Rosyjskie bogactwa naturalne i materiał ludzki — oraz niemiecka technika i organizacja po-

łączone razem stanowią potęgę, zagrażającą całej Europie w sposób aż nadto widoczny. Chwila obecna była marzeniem Niemiec oddawna — jednakże rząd carski nie był tak posłuszny w stosunku do polityki germańskiej — jak obecny rząd sowiecki, spełniający na ślepo wszystkie rozkazy Berlina — i dlatego upadł! Dzisiejsza Rosja jest najuleglejszą sługą polityki niemieckiej.

Zawarty przed paru laty tajny układ sowiecko-niemiecki, będący dziś już publiczną tajemnicą — jest najlepszym dowodem niebezpieczeństwa, jakie zagraża światu ze strony Niemiec, które nie mogą zbroić się otwarcie u siebie poprostu zbroją się pod ochroną Rosji. Wiele to dziesiątków fabryk rosyjskich produkuje materiał wojenny dla Niemiec? Co robią w Rosji te setki i tysiące pruskich inżynierów i wyższych oficerów? Co robią robotnicy z dawnych fabryk Kruppa, — przewiezieni potajemnie do fabryk rosyjskich?

Wystarczy rzucić okiem na stan dzisiejszej armii bolszewickiej — aby zrozumieć do czego zmierza Rosja. Ten, kto znał żołnierza sowieckiego z roku 1920 i z czasów przedwojennych — musi się zdumieć na widok zmian, jakie w nim zaszły od tego czasu. — Organizacja niemiecka zrobiła swoje! Dzisiejszych wojaków sowieckich nie pokonamy tak łatwo, jak to miało miejsce w roku 1920. Podczas gdy myśmy się kłócili i wzajemnie zwalczyli — słowami — równocześnie Rosja i Niemcy nie tracąc czasu na próżne gadanie wszystkie swe siły wyteżyły aby na „wypadek” wojny nie uleść nawet wobec liczebnie silniejszego nieprzyjaciela! I oto stało się — że wróg lekceważony przez nas — dziś już potęgą swoją przerósł nas znacznie — i z każdą chwilą coraz to więcej przerasta!

I w takiej oto chwili — znając napewno najdokładniej sytuację obecną — towarzysz Cieczerin śmie jeszcze twierdzić, że Polska zagraża Rosji swoją potęgą militarną! Zaiste — trzeba

być tak zwyrodniałym arystokratą rosyjskim jakim jest ów pan — towarzysz — żeby się zdobyć na podobną bezczelność!

Jeden jest dla nas ratunek — tak, jak jeden jest ratunek dla całej Europy — a jest nim — miedzimocarstwowy blok antysowiecki! Projekt Augura — wskazuje jedyny środek zachowania niepodległości wielu państw i wielu narodów. Zachłanność niemiecka i pragnienie zemsty za przegraną wojnę światową — zgutowała światu niespodziankę, której skutki mogą się okazać stokroć fatalniejszymi, niż nawet skutki niedawnej wojny. Hegemonia Niemiec nad Rosją! Litwa czyni z tego „bezwładnego” — jak wielu sądzą — mocarstwa — najniebezpieczniejszego wroga, zagrażającego nie tylko Polsce Francji — ale nawet całej Europie.

Dzikie pretensje sowieckich „komisarzów” nie mogą mieć żadnego wpływu na politykę Polski ani tembardziej — na nasze stosunki militarne. Jesteśmy narodem, otoczonym ze wszystkich stron wrogami, czyhającymi tylko na sposobność zgładzenia nas — i skreślenia z listy państw żywych. Jedyny środek obrony — to zjednoczenie sił naszych i siłami innych państw przyjaźnych nam — a wrogich Rosji i Niemcom! Musimy zmilitaryzować całe społeczeństwo! Musimy kosztem największych nawet ofiar — wzmożenie nasze zapasy wojenne, stworzyć potężną flotę powietrzną — a przede wszystkim — przygotować zastępy dobrze wyćwiczonego żołnierza, gotowego do ostatek bronić zagrożonej Ojczyzny!

Inaczej — biada nam wszystkim — gdyż zjednoczony wróg nasz odwieczny bez najmniejszego wysiłku zgniecie nas nieprzygotowanych — i zakuje w kajdany — na zawsze już! Nie wolno nam lekceważyć sobie niebezpieczeństwa, które z dniem każdym z każdą niemal godziną staje się bliższe i groźniejsze!

Biada nam — jeśli chwila decydująca zastanie nas nieprzygotowanych!

Imponujący kongres P. S. L. „Piasta” w Krakowie.

Potęgą organizacji ludowców. Rolnicy wszystkich dzielnic pod sztandarem „Piasta”. „Piast” to państwowo twórcza siła. Przyszłość stronnictwa. Refleksje.

Zwołany na dzień 28 i 29 listopada br. nadzwyczajny kongres Piastowców do Krakowa przeszedł tak pod względem liczby uczestników, jak i zewnętrznej okazałości i powagi obrad najsmielsze oczekiwania. Zjazd ten był doskonałym przeglądem sił i wykazał, że siły te są naprawdę potężne, że organizacja „Piasta” objęła nie tylko wszystkie dzielnice Polski, ale najdalej jej zakątki i powiaty. Przybyli na kongres i ci od Wilna, Wołynia, Kijowa, Lwowa i ci od Gdańska, Kaszub, Pomorza i Wielkopolski, Górnoślązacy i ci stoją w rzesiste pasy Łowiczanie i „karpaacy” górale ze swoją „muzyką”, aby razem z prawdziwymi krakowiakami „z pawimi piórkami” jako jedna wielka zgodna rodzina radzić nad własnym wspólnym losem i nad losem całego państwa. Poważne nader położenie, w jakim się Polska w ostatnich czasach znalazła, kazało Witosowi zabrać w złoty róg, a na jego głos zebrała się wielotysięczna rzesza ludowa, by w trosce o dobro państwa szukać drogi wybrnięcia z tego ciężkiego położenia. Ale w tych obradach nie było rzucania ani demagogicznych hasel, ani rzucania błotem na przeciwników politycznych, ale było spokojne i rzeczowe przedstawienie realnych środków, umożliwiających wyciągnięcie nawy państwowej na bezpieczne miejsce spokoju i demokratycznego rowozu. Jakżeż daleko odbiegł Witos w swym programowym przemówieniu od stereotypowych oświadczeń składanych przez sztabowców meżów jakiegoś stronnictwa, wśród podobnych okoliczności. Schował się — że tak powiem — Witos — człowiek partii, a wysunął się — Witos, poważny

maż stanu, któremu obojętnym jest, kto stoi na czele rządu i jak się on do jego stronnictwa odnosi, byle tylko prowadził Polskę do świetlanej przyszłości. I dzisiaj jest P. S. L. „Piast” wierne tej zasadzie, chociaż bardzo krytycznie odnosi się do obecnego rządu. P. S. L. stoi twardo na gruncie państwowości i bronić będzie ustroju demokratycznego i parlamentaryzmu.

Nie myśli Witos bynajmniej bronić błędów, popełnianych przez obecny Sejm, ale bronić musi samą ideę parlamentaryzmu bo Sejm musi się zatrzymać, jako trybuna, z której lud może się bronić. Droga, którą kroczy stronnictwo ludowe, prowadzi do szczęścia Polski, a szczęście Polski, to szczęście szerokich mas ludowych. Tak mówi prawdziwy maż stanu w chwilach przełomowych!!

Bezstronny uczestnik kongresu, przysłuchujący się tym na bardzo wysokim poziomie stojącym obradom, miał sposobność przekonać się, że stronnictwo ludowe, to potężny czynnik państwotwórczy, to silna organizacja o programie pozytywnej pracy, którego nie podobno tu wyszczególniać, a który można streścić: 1. w dążeniu do silnej władzy, opartej na sprawiedliwości 2. w opiekowaniu się temi, którzy byli dotychczas terenem eksploatacji, w obronie drobnego rolnictwa.

Były zabór pruski był bardzo silnie na kongresie reprezentowany, a Sejmik z Brodnicy przysłał telegram do Krakowa z życzeniami pomyślnych obrad. Jest to najlepszym dowodem, że idea ludowa zyskuje tu coraz więcej zwolenników. Ze początkowo, a może gdzieś-

gdzie i teraz idea ta jest zwalczana; to dzieje się to tylko dlatego, że ludzie nie znają dobrze pięknego programu stronnictwa, a karmieni ustawicznie tam co wyczytają w gazetach wrogo stronnictwu ludowemu usposobionych, są święcie przekonani, że to jakieś destruktcyjne stronnictwo. Szkoda, że ci wszyscy, którzy rzucają błotem i oszczerstwami na piastowców nie widzieli tego wspaniałego pochodu w Krakowie ciągnącego się przeszło kilometr, nad którym powiewały niezliczone sztandary z Matką Boską Częstochowską, a zmieniliby może swój sąd o „Piastach”. Szkoda, że nie byli w Krakowie i nie słyszeli potężnej „Roty” Konopnickiej wydobywającej się z tysięcy piersi w odpowiedzi

na Czerwony sztandar, śpiewany przez szumowiny, co przygotowały się do rozbięcia pochodu piastowców, a widzieliby tę różnicę między stronnictwem państwowo-twórczym, a stronnictwem destruktcyjnym.

Lud pomorski tumaniony ustawicznie przez rozmaitych agitatorów przejrzał wreszcie, że to, co się tu o „Piastach” pisze, to najordynarniejsze kłamstwa i mimo wszystko garnienie się pod sztandar „Piasta”, gdzie widzi jakąś ideę i obronę swoich interesów. Da Bóg, że następny kongres odbędzie się na tutejszej ziemi i wykaże on żywiołowy rozrost organizacji ludowców w dzielnicach zachodnich.

Zbrojenie sowiecko-niemieckie.

Londyn. „Manchester Guardian” publikuje nowe sensacyjne rewelacje o traktacie zawartym między niemieckim ministerjum obrony krajowej, a firmą Junkersa i Sowietami w sprawie fabrykowania aeroplanów wojennych.

Główne punkty tej sensacyjnej konwencji stwierdzają:

1) Już od r. 1921 firma Junkers na wniosek ministerjum obrony krajowej Rzeszy przyjmuje obowiązek fabrykowania w Sowietach aeroplanów wojennych przeznaczonych częściowo dla Niemiec, częściowo dla Sowietów. W tym celu min. obrony krajowej udzieliło firmie Junkers kredytów w wysokości 21 milionów marek złotych.

2) w grudniu 1921 r. udała się delegacja złożona z dwóch przedstawicieli Junkersa i dwóch

oficerów Reichswehry za fałszywymi paszportami do Rosji sowieckiej i podpisała tam tajny traktat, który został ratyfikowany przez obustronny na początku r. 1923, a odnowiony 5 maja 1925 r. na nowych warunkach i prologowany.

Na podstawie tej konwencji tajnej obowiązującej aż do chwili obecnej firma Junkers miała fabrykować około 300 aeroplanów wojennych rocznie z których 1/3 część była przeznaczona dla Niemiec. Junkers otrzymał raz 4 miliony marek, potem 8 milionów marek złotych jako pierwszą ratę od min. Reichswehry. W latach 1924 i 1925 firma Junkers otrzymała cały szereg dalszych kredytów. Na jesieni 1923 r. Reichswehra zamówiła u Junkersa w Rosji sowieckiej 100 aeroplanów.

Dookoła Komisji Kontrolnej Ligi Narodów.

Pierwsze posiedzenia Ligi rozpoczęły się. Punktem kulminacyjnym jest zawsze jeszcze dotychczas sprawa rozbrojenia Niemiec, tzn. kontrola wojskowa, która ma być zastąpiona obecnie przez komisję Ligi Narodów pomiędzy Chamberlainem, Briandem i Wanserwoldem, trzema filarami ententy, które miały miejsce w Paryżu nie doprowadziły jednak do rezultatu.

Niemcy reprezentował gen. Pawels, który wyjechał przed kilku dniami do Paryża, celem omówienia najgłośniejszych problemów projektowanej przemiany kontroli wojskowej Niemiec i uda się stamtąd prawdopodobnie wprost do Genewy: by zakomunikować tamże o wyniku rokowań. Ilustracja nasza przedstawia wspomnianych trzech ministrów ententy przed podróżą z dworca paryskiego do Genewy. (1 Vandervelde, 2 Briand, 3 Chamberlain, 4 (osobno) niemiecki komisarz rozbrojenia gen. Pawels).

Prowizorium budżetowe na 1 kwartał 1927 r.

Rada ministrów na posiedzeniu w dniu 7. b. m. uchwaliła prowizorium budżetowe na pierwszy kwartał 1927 roku, wyrażające się w kwocie wydatków 489.317.740 zł, w zupełności pokrytych dochodami. W prowizorium przewidziano 10-procentową podwyżkę uposażeń pracowników państwowych.

Dokąd wędrują nasi emigranci?

Do kolebki dolara, pod modre niebo Argentyny, na Kubę, do Afryki, a nawet „do papuasów”. A wszystko dla chleba...

Wychodźstwo z kraju było zawsze smutnym objawem nienormalnych stosunków ekonomicznych. W ostatnich czasach, gdy warunki te pogorszyły się — wzrosła i emigracja. Dla chleba — porzucają ludzie kraj, rodzinę i idą szukać go daleko za morzem, przeważnie do Ameryki, Stany Zjednoczone i Argentyna najwięcej goszczą u siebie polaków emigrantów. Mniej już (ale są i tacy) wyjeżdża na Kubę, do Afryki, a nawet „do papuasów”. Emigrują przeważnie robotnicy rolni.

Pomiędzy emigrantami przeważają mężczyźni. Emigrują jednak i całe rodziny — w poszukiwaniu lepszej doli.

Każdy emigrujący musi przede wszystkim przysłać paszport zagraniczny wydany w Starostwie.

Do podania o paszport dołączyć należy zaświadczenie urzędu emigracyjnego przy Min. Pracy i Opieki Społecznej, świadectwo kwalifikacyjne z polskiej, wyciąg z ksiąg ludności, oraz z Urzędu Skarbowego, czy dana osoba nie zalega w opłacie podatków oraz fotografię.

Nieletni muszą wylegitymować się pozwoleniem rodziców, mężczyźni w wieku od 18 do 26 lat pozwoleniem odnośnego P. K. U. Oficerowie rezerwy muszą mieć pozwolenie właściwego D. O. K.

Ogłaszajcie tylko w „Głosie Wąbrzeskim”!

Prośba.

Z powodu nadejścia pory zimowej zaprzestano z pracą w budownictwie i w innych przedsiębiorstwach. Dlatego wzrosła w Wąbrzeźnie liczba bezrobotnych poważnie. Magistrat, a mianowicie Wydział Opieki Społecznej, stara się z wszelkich sił, o polepszenie doli bezrobotnym, bądź to przez wskazywanie pracy, bądź to przez uruchamianie prac miejskich. Dola człowieka uboższego będącego bez pracy jest zawsze bardzo trudna a szczególnie w porze zimowej. Dlatego zwracamy się do Szan. Obywateli o udzielenie pomocy bezrobotnym i poparcie zabiegów Wydziału Opieki Społecznej. Pomoć, o którą prosimy nie ma stanowić w tym wypadku datków pieniężnych lub innych, lecz pomoc ta ma być realniejszą, to znaczy uprzywilejowanie bezrobotnym chętnym do pracy, chociaż przez jakiś czas możliwości zarobkowania. Zwracamy się dlatego do Szan. Obywatelstwa z gorącą prośbą o rozpatrzenie się u siebie, czy ten i ów nie mógłby chociaż przez jakiś czas zatrudnić robotnika. Wogóle prosimy gorąco o to, ażeby wszelkie zapotrzebowania o robotnika przynajmniej w najbliższych trzech miesiącach skierowano na ręce pana burmistrza, który wskaże niezwłocznie potrzebną siłę roboczą. Stwierdzamy wyraźnie, że tuł. obywatelstwo zasługuje na wielkie podziękowanie za ofiarność i szczerą chęć niesienia pomocy ludziom ubogim.

Stwierdzamy dalej, że wszystkie warstwy tuł. społeczeństwa idą zgodnie w jednym kierunku jeśli rozchodzi się o niesienie pomocy bliźniemu. Widzimy to z działalności Tow. Św. Wincentego á Paulo, widzimy to z czynności komitetów dobroczynnych, a widzimy zresztą i to z wielkiej ofiarności poszczególnych jednostek. Dlatego ufamy, że i tym razem, gdy znów pukamy, nasze pukanie do sere litościwych ulży wszystkim tym, w ciężkiej chwili życia, którzy pragną rzetelnego zarobku, a osiągnąć go nie mogą z powodu ciężkiej sytuacji w kraju.

Komisja Bezrobotnych:

Schwarz burmistrz. — Wolinski Franciszek robotnik. — Konstanty Cander murarz. — Szozuka Bolesław redaktor i wydawca gazety,

— Konrad Ledwochowski rolnik. — Hajdel Franciszek kupiec. — B. Grajewski przewodn. Rady Miejskiej.

Wiadomości kościelne.

Diecezja chełmińska.

Przeniesieni zostali: ks. wikary Aleksander Lewańczyk z Wąbrzeźna do Wielkich Konarzyn pow. Chojnicki, a ks. wikary Roman Gdaniec z Wielkich Konarzyn do Wąbrzeźna

miód sztuczny jest najkonieczniejszym środkiem do wypiekania pierników gwiazdkowych.

Dr. W. A. HENATSCH, — Unisław.

Wiadomości potoczne

Wąbrzeźno, dnia 10 grudnia 1926 r.

— **Apel do Radnych miasta naszego!** W miejsce niezatwierdzonego przez Województwo jednego członka magistratu ma Rada miejska wybrać dodatkowo innego członka. Wybory te odbędą się w czwartek 11 grudnia a od jakiegoś czasu rozpoczęła się w tym kierunku silna agitacja, gdyż zdaje się kandydatów na to stanowisko jest zbyt dużo. Nie wchodźmy w to, na kogo wybór padnie lub z jakiej partii kandydat zostanie wybrany, ale chcemy naszej Szan. Radzie miejskiej zwrócić uwagę na to, że od członka magistratu wymaga się nie tylko kwalifikacji, że tak powiemy — fachowych, ale przede wszystkim kwalifikacji moralnych. Niechże o tem Rada miejska pamięta i raz da dowód, że dorosła do swego powołania i niech wybierze na to stanowisko, człowieka **madrego, uczciwego, spokojnego**, a nie jakiegoś niezrównoważonego osobnika który miastu nieczego dobrego swym rzekomym rozumem nie przysporzy.

Obywatele miasta mają prawo żądać tego od swych przedstawicieli i spodziewają się, że tym razem Rada miejska kierować się będzie rozumem i sumieniem obywatelskim a nie jakimś ubocznymi względami pod wpływem przebiegłej agitacji wysuwaniem. Czek.

— **Jarmark.** Ostatni jarmark na konie odbył się bez zwykłego zainteresowania — a wyniki jego pozostawiają dużo do życzenia. Spędzono wprawdzie większą ilość koni różnych wartości — jednakże zapotrzebowanie na konie lepsze było tak nikome — że prawie pisać o tem niewarto. Nieco lepsze rezultaty dał handel koni gorszych jakości jednakże i ten był nie nadzwyczajny — tak, że większość spędzonych koni — handlarze zabrali z powrotem. Tak to zima daje się we znaki nawet handlarzom koni. W czasie jarmarku mieszkańcy naszego miasta mieli sposobność zaobserwować całą masę cyganów i cyganki, które rozbiegły się zaraz po mieście — natargiwe, krzykliwe i wstrętne — aż do obrzydzenia. Jak się okazało — 15 bud cygańskich rozbiło obozowisko na placu dawnej cegielni u wylotu ul. Pomorskiej — mając widocznie zamiar uszczęśliwić miasto dłuższą swą obecnością. Jednakże dzięki energii naszej polskiej zaopatrzonej w siłę i siłę, gdy jeszcze przed wieczorem banda musiała opuścić miasto — bez prawa powrotu.

— **Obwieszczenie.** (15 ludzi potrzebna do pracy.) Powiatowy Urząd Budowlany poszukuje od dłuższego czasu bezskutecznie 15 robotników do tłuczenia kamieni. Wzywam niniejszem ponownie tych bezrobotnych, którzy już pracowali przy tłuczeniu kamieni, ażeby niezwłocznie zgłosili się do Powiatowego Urzędu Budowlanego, celem przyjęcia tej pracy. Zaznaczam, że wyżej wzmiankowana praca zostanie przyjęta przez robotników z innych stron jeżeli nie podejmą ją tutejsi robotnicy.

Wąbrzeźno, dnia 8. XII. 1926 r.

Magistrat: (—) Schwarz burmistrz.

— **Karty na rowery** uzyskane w ciągu r. 1926 tracą ważność z dniem 31 grudnia br. i należy takowe odnowić w Urzędzie Policyjnym. Odnówienie rozporządzenie przepisuje, że każda osoba która jeździ rowerem na drogach publicznych powinna być zaopatrzona w kartę rowerową, wystawioną na nazwisko jadącego. Mniemanie, że kartę rowerową posiadać powinien tylko właściciel roweru jest zatem mylne. Odstępowanie karty rowerowej osobie drugiej jest karygodne.

— **W niedzielę po poł. ma być dozwolony wyszynek alkoholu.** Informują z Warszawy że nowelizacja ustawy alkoholowej ma pójść

Zrozwadzony ojciec rodziny morduje zone, corki i siebie.

W Poznaniu lotem błyskawicy rozniósł się ostatnio wiadomość, że przy ul. Przemysłowej 41 Leonard Kłosowski l. 38 kupiec z zawodu, wymordował całą swą rodzinę i popełnił samobójstwo. Potwór i rzadka ta szkodliwa zelektryzowała całe miasto, podobnie jak Warszawę tragiczna śmierć Statkiewiczów.

Kłosowski pochodził ze Sreniawy w pow. mławskim, gdzie posiadał mleczarnię. Do Poznania przybył niedawno. Dnia 1 b. m. Leonard Kłosowski wraz z żoną Stanisławą, lat 35, i dwiema córeczkami: Reginą, liczącą 2 i pół roku i Ireną, 1 rok, sprowadził się do mieszkania p. Frygielskiego przy ul. Przemysłowej Nr. 41.

Nowy lokator wpłacił na poczet należności za mieszkanie zaślewie 5 złotych i obiecał resztę uregulować niebawem.

W dniu poprzedzającym tragiczną noc, Kłosowski był silnie zdenerwowany.

Frygielska widziała go jak często wychodził z mieszkania, kręcił się bez celu po ulicy i powracał jeszcze bardziej podniecony i zrozwadzony.

Wieczorem Kłosowski zjedł skromną kolację i udał się na spoczynek. Rano właścicielka mieszkania obudziła się z bólem głowy i zaraz poczuła, że z pokoju sublokatorów dobywa się zapach gazu. Przerażona zaczęła stuknąć do drzwi Kłosowskich, a kiedy nie dochodził stamtąd za-

den szmer, otworzyła drzwi i wbiegła do wewnątrz. To co ujrzała, zmroziło jej krew w żyłach. Pokój przepelniony był gazem.

Na jednym łóżku leżała siena już zupełnie Kłosowska z młodszą córeczką, na drugim spoczywał trup starszej córki Reginy. Pośrodku pokoju, w kałuży krwi, leżał w odrážającej pozycji półnagi trup Kłosowskiego. Na nogach miał poprzecinane żyły. Pokrwawiona brzytwa leżała opodal. Tragiczną śmierć poniosła więc cała rodzina.

W pokoju, zajmowanym przez Kłosowskich była urządzona instalacja gazowa, jednak od dawna już nie korzystano z niej i pokój był oświetlany lampą naftową. Kłosowski chcąc zatruć całą rodzinę, musiał wspiąć się do sufitu, gdzie rozkręcił jedną ze śrub gazowych.

W krótkim czasie gaz napełnił pokój powodując śmierć wszystkich. Obawiając się widocznie, aby jako najsilniejszy z rodziny, nie został uratowany, desperat poprzecinał sobie żyły.

Jaka była przyczyna szaleństwa czynu? Żadnego listu Kłosowskiego nie zostawili. Z korespondencji jednak, jaką znaleziono w biurku Kłosowskiego i zawiadomieni o platności liczących weksli wynika, że przyczyną tragedii rodzinnej były kłopoty finansowe.

Policja prowadzi energiczne dochodzenie.

w tym kierunku, aby zakaz wyszynku napojów alkoholowych obowiązywał tylko w niedziele i święta do godz. 1 po południu. Wyszynk napojów alkoholowych w soboty i dni przedświąteczne oraz niedziele i dni świąteczne po południu ma być dozwolony.

Również ograniczenie miejsc sprzedaży, które ostatnio na 1 stycznia 1927 r. miało nastąpić, zostanie najprawdopodobniej na połowę roku 1928 wysunięte. W tym kierunku idą starania, żeby ograniczenie miejsc wyszynku następowało automatycznie t. zw. drogą wygasania koncesyj na skutek śmierci, likwidacji i t. p.

Ludzi do pracy sprowadza się z innych powiatów. Jak się dowiadujemy tutejszy Powiatowy Urząd Budowy Dróg zmuszony jest sprowadzić ludzi do tutejszego kamienia na szosach z sąsiednich powiatów. Kilku robotników jest już zatrudnionych z Torunia Mokrego. Zdziwiającym objawem jest fakt, że z naszego miasta żaden bezrobotny do tej pracy się nie zgłosił mimo licznych ogłoszeń. Dziwimy się, że ludzie z innych powiatów chętnych do pracy jest zawsze duża ilość, nasze zaś miasto może pochwalnie się, że ma kilkudziesięciu ludzi — którzy zapewne pracować nie chcą!!!

Poczty będą sporządzać protesty wekslowe. W najbliższych dniach ma ukazać się rozporządzenie prezydenta Rzeczypospolitej uprawniające urzędy pocztowe do sporządzania protestów wekslowych. Protesty wekslowe przez pocztę znane były jedynie na terenie b. dzielnicy pruskiej.

Monety złote. W najbliższych dniach ukazą się złote monety 20-złotowe, przygotowane już dawniej z polecenia b. ministra skarbu Wł. Grabskiego. Srebrne monety 5-złotowe, które miało również pójść w obieg, nie ukazą się lecz zostaną prawdopodobnie przetopione na monety jedno i dwu-złotowe.

Mlewo, pow. Wąbrzeźno. (Z życia naszej wioski.) Upośledzona nasza wioska pomimo, że do kości 7 km. również zaszczyć się może jak i inne, mrowczą pracą na polu oświaty pozaszkolnej. I u nas istnieje od 26/X. 1924 Stowarzyszenie Młodzieży Męskiej z oddziałem żeńskim. Prezesem Stowarzyszenia jest od chwili założenia druh Kościński Jan, wiceprezsem kier. szkoły p. Balawender, a patronem Ks. prob. Gulowski, z Kielbasina. Dzięki ofiarnej pracy wymienionych i innych, Stowarzyszenie zakupiło sztandar i rozwija się mimo wrogich jednostek wśród młodzieży niestowarzyszeniowej. Stowarzyszenie mogłoby rozwijać się dużo lepiej, niestety brak poparcia u starszych obywateli i obywateli, albowiem tylko jednostki popierają jego poczynania, a reszta patrzy z zimną obojętnością na zabiegi swych córek i synów. Może szan. nasi pozostali obywatele porzucić nareszcie tę bezcelową i poniekąd nawet szkodliwą obojętność i wydatniej popierać dążenia i cele Stowarzyszenia Młodzieży a szczególnie nie odmówić współpracy i pomocy tym szlachetnym, jednostkom, zachęcając swych córek, swych synów do wstępowania w szeregi Stowarzyszenia, gdzie ich jedynym miejscem, aby wychować się na bojowych katolikach — Polakach. Głównie młodzież w wieku od 14—18 lat, tak męska jak i żeńska, nie łączy się wcale w szeregach Stowarzyszenia, a szkoda wielka — właśnie jej najwięcej potrzeba oświaty.

W dniu 8/XII. br. odbyło się zebranie nadzwyczajne obu Stowarzyszeń. Na zebranie to przybyli: Ks. prob. Gulowski z Kielbasina i delegat Katolickiego Związku Młodzieży Polskiej z Wąbrzeźna p. Władysław Żynda, który wy-

głosił referat. Mamy nadzieję, że młodzież nasza przy współpracy i pomocy starszych, zabierze się do intensywnej pracy szczególnie w okresie zimowym, albowiem latem są przeszkodą codzienne zajęcia rolnicze.

Wyrażono na zebraniu życzenie, by urząd kursy wieczorowe korespondencji i robót ręcznych. Brawo! Czyn godny i szlachetny, warto go wprowadzić w czyn oraz poprzeć go moralnie i materialnie. Z tego miejsca apeluję do starszych obywateli (lek), żeby poparli kursy te i zachęcali swe córki, swych synów do gremjalnego udziału.

Jabłonowo. Odważne Pomorzanki w obronie wiary. Przedstawiciele kościoła narodowego, głosząc tłumom zasady swej sekty otrzymali tu dobrą odprawę. Kilka odw. żnych Pomorzank obstarpiło natychmiast apostołów z parasolkami i najeżonymi paznokciami. Widząc, że sprawa źle wygląda, narodowcy schronili się w tłumie i zrezygnowali z dalszego głoszenia swych zasad.

Chełmno. (Wysoki gość.) Ks. biskup Okoniewski w Chełmnie. W sobotę, dnia 27 listopada gościł miasto nasze w swych murach do stołnego gościa, Najprzewielebniejszego ks. biskupa. Z Działowa, po poświęceniu nowo wybudowanej tamże kaplicy i po zwiedzeniu kościoła parafialnego i plebanji w Sarnowie, przyjechał ks. biskup niespodzianie do Chełmna. Po szczególne zwiedzeniu fary częściowo już odnowionej i kościoła klasztorowego i krótkim pobytem w plebanji odjechał ks. biskup samochodem do Pelplina.

Grudziądz. (Wielka defraudacja w firmie „PEPEGE“.) Książkowy Jan Tynecki defraudował 55 tysięcy zł i 220 dolarów. Z sumą tą uleciał się T. przez Gardę do Kwidzyna, Malborka a z tamtąd do Królewca. Policja nasza przy pomocy niemieckiej w pościgu za złodziejem aresztowała go niespełna po 24 godzinach w Królewcu — Prusy Zach. — w pewnym hotelu przy liczeniu gotówki. Przy Tyneckim znaleziono już tylko 46.000 zł i 180 dolarów, czyli, że stracił już około 9000 zł i 40 dolarów. Pogoń za T. odbyła się samochodem. Przetran sportowanie złodzieja do Grudziądza już nastąpiło.

Druga wielka defraudacja w Grudziądzu w Młynie Rozanowskiego. Kierownik działu zakupu Salomon dopuścił się sprzeniewierzenia na sumę około 180 tysięcy zł, a to około 80 tysięcy zł gotówką i 100 tysięcy wskutek manipulacji fałszywymi listami przewozowymi. Sprzeniewierzenia dopuszczał się podobno częściowo i systematycznie od przeszło pół roku. Kiedy poczuł się niepewnym zwolnił się z swego stanowiska i znikł bez śladu, prawdopodobnie emigrując do Niemiec. Dopiero po odejściu Salomona przeprowadzona rewizja ksiąg stwierdziła sprzeniewierzenie.

Pelplin. (Niedoszły samobójca.) Pomocnik krawiecki Kleja poszedł do drogerji i zażądał morfiny do czyszczenia ubrań (!). Dano mu jednak eteru, z czym Kleja udał się do ogrodu biskupiego i wypisawszy zawartość butelki położył się pod krzakiem, oczekując śmierci. Ponieważ jednak śmierć jakoś nie nadechodziła, a kandydat na samobójcę jedynie oddał upajający płyn z żółdka, więc, chcąc nie chcąc, zabrał swe manatki i poszedł, skąd przyszedł. Powodem tego „aż tak rozpaczliwego czynu“ były różnego rodzaju rękomo niesłuszne podejrzenia, które niestety, okazały się rzeczywistością.

Biskupice. (Zbyteczne skargi.) Kwidzińska „Weichsel-Zeitung“ skarży się, że po polskiej stronie kilka niedorośków przeszkadzało śpiewaniem polskich pieśni w nabożeństwie

żałobnem odprawionem przez pastora Fuęga na cmentarzu ewangelickim. Przykład idzie z Prus Wschodnich. Wiele to razy „Weichsel-Zeitung“ pisała, że Niemcy udawali się do granicy polskiej i tam przy granicy śpiewali, wygłaszali mówki antypolskie i odprawiali kuczki hakatystyczne.

Chojnice. (Smutny los egzekutora.) Egzekutor Urzędu Skarbowego p. Szule udał się w tych dniach do Karasina celem dokonania kilku egzekucyj. W drodze powrotnej pomiędzy Karasinem a Czerskiem został nagle napadnięty przez dotąd niewyśledzonych opryszków i w ten sposób pobity, że dalsza podróż do Chojnic stała się niemożliwą, wskutek czego pozostać musiał u jednego z tamtejszych gospodarzy, u którego udzielono poranionemu na twarzy i głowie pierwszej pomocy. O dokonanie napadu podejrzewane są osoby, które pragnęły zmścić się na urzędniku, któremu powierzono przeprowadzenia egzekucyj celem ściągnięcia zaległych sum podatkowych. Natychmiast wdrożone śledztwo niebawem wykaże osoby, które dokonały tak brutalnego napadu na urzędnika państwowego. Opryszków nie ominie zasłużona kara.

Chojnice. (Sąd najwyższy odrzucił wniesioną przez mordercę Jagodę rewizję wyroku.) Jak się dowiadujemy Sąd Najwyższy w Warszawie odrzucił wniesioną przez mordercę Jagodę rewizję wyroku śmierci. Pan adwokat Radwański, który podjął się obrony skazanego na śmierć mordercy Jagody zamierza wnieść na ręce p. Prezydenta Rzeczypospolitej wniosek o ulaskawienie.

Wejherowo. (Dokąd prowadzi nieostrożność?) Zabita siekierą przez nieostrożność przy rąbaniu drzewa własne dziecko 6 latnie niejaka Getruda Drogosch, zamieszkała z trojgiem dzieci u matki przy ulicy Dworcowej. Dziecko zbierało, zdaje się, rąbane drzewo i podchodziło matce pod same ręce. Dostawszy się zbyt blisko, a może i poślizgnąwszy się, uderzone zostało całym rozmachem ostrzem siekiery, której nie można było już zatrzymać w rozpędzie, w głowę tak, iż czaszka została rozszczępią. Przybyły do chorej matki owej nieszczęśliwej mimo woli morderczyni lekarz p. dr. Janowicz, wobec takiego stanu rzeczy, nie mógł dogorywającego już dziecka uratować.

Koszelewo, pow. działdowski (Nowy kościół) Buduje się tu kościół od lipca ub. roku który już jest na ukończeniu i w grudniu br. oddany zostanie w nim będzie pierwsze nabożeństwo. Dzieło budowy kościoła świadczy wymownie o tem, co znaczą dobra wola i ofiarność. Ks. proboszcz Ptaszyński bowiem mimo trudnych naszych czasów zaczął budować, licząc na poparcie przede wszystkim parafjan i szerszego społeczeństwa. I nie zawiodł się. Dzięki ofiarom pieniężnym i współpracy parafjan oraz składkom nazbieranym wśród wiernych na Pomorzu stanęło dzieło, które bodaj na wieki będzie wyrazem żywotnej wiary polsko-katolickiej.

Poznań. (Przeniesienie muzeum Rapperswilskiego.) Sprawa przeniesienia Muzeum polskiego Rapperswila do Poznania, stała się ostatnio znów aktualną. Komisja, działająca z ramienia magistratu, czyni obecnie starania, celem znalezienia odpowiedniego pomieszczenia dla eksponatów rapperswilskich. Pierwotny projekt umieszczenia ich w ratuszu upadł.

Poznań. (Głodómór zrobił dobry interes, ale nie dotrzymał warunków.) Głodómór Jurand, który w Poznaniu rozpoczął w ostatnich dniach października głodówkę, obliczoną na 45 dni, przerwał ją i opuścił komorę szklaną, w której przebywał od 30 dni. Jako doświadczenie naukowe impreza ta nie udała się pod żadnym względem, natomiast materialnie przyniosła ona Jurandowi pokaźny dochód obliczony na 50—60.000 złotych ponieważ frekwencja zwiedzających przez cały czas była bardzo duża.

Dobry interes — Najpierw oszczędził wydatków przez 30 dni na wyżywienie, a przytem zarobił przeszło 50 tys. złotych. Taki interes — to interes w dzisiejszych ciężkich czasach — i braku gotówki.

Warszawa. (Tragiczna śmierć głuchoniemego złodzieja) W pociągu dążącym ze Skierkowiec do Warszawy w jednym z wagonów okradziono pasażera, niejakiego Michałaka majstra szewskiego. Rozpoczął się pościg. Złodziej widząc, że nie ujdzie pogoni, zdobył się na rozpaczliwy krok: wyskoczył z pędzącego pociągu. Skutki były fatalne: skaczący uderzył głową o słup telegraficzny tak mocno, iż uległ pęknięciu czaszki i w kilka minut życie zakończył. Ze znalezionych przy nim dokumentów ustalono, że był to znany złodziej recydywista, Stanisław Zakostowski głuchoniemy od urodzenia.

Lublin. (Raucll kłótnia teściowa wilkom na pożarcie.) Pod Lublinem znaleziono niejaka Pojewską w stanie iście rozpaczliwym. Okazało się, że jej zięć nie mogąc dać sobie rady z kłótnią teściową — skrepiował ją, zakneblował jej usta, wsadził do worka i tak zaniósł do lasu na pożarcie wilkom. Ciekawe, że wilki

nie chciały się jej chwycić. Mimo to zięć stanął przed sądem i będzie odpowiadał za swój niehumanitarny czyn.

— **Kielce.** (Napad na profesora.) Uczeń miejscowej szkoły handlowej, 18-letni Gajda, uśpił dwukrotnie wystrzałem z rewolweru pozbawić życia prof. Siodłowskiego, poczem próbował odebrać sobie życie. Strzały na szczęście chybiły.

— **Łódź.** (Gdy matka rywalizuje z córką.) We wsi Łopatkki, od dłuższego czasu mieszkała zamożna wdowa 42 letnia Aniela Maźnicka ze swą 15 letnią córką, Haliną. Przed dwoma laty Maźnicka przyjęła do pracy w charakterze parobka 25 letniego, Władysława Barbarkę, który po jakimś czasie został jej kochankiem. Po kilku miesiącach Maźnicka zauważyła, że Barbarek zaniebuje ją i zdradza z jej córką Haliną. Zazdrosna kobieta usunęła go z domu, wymawiając mu pracę. Barbarek opuścił Łopatkki, jednakże nadal spotykał się ze swą młodą kochanką. Onegdaj, korzystając z chwilowej nieobecności matki, Halina skradła jej z kufra 3 tys. złotych i uciekła z Barbarkiem. Maźnicka udała się za nią w pobliżu, dogoniła kochanków i kamieniem cieżko pobiła Halinę, która padła zalana krwią. Kiedy rzuciła się na Barbarkę, ten ranił ją śmiertelnie nożem, zabrał Halinie skradzione matce 3 tys. zł i zbiegł.

— **Tarnów.** (Morderca matki.) Dnia 3. bm. przed trybunałem przysięgłych w Tarnowie toczyła się sensacyjna rozprawa przeciw Szczepanowi Batorowi z Janowa o zamordowanie matki. Przyczyną morderstwa były nieporozumienia domowe. Morderca pastwił się nad trupem tak, że cała czaszka była pogruchotana, kość nosowa połamana, a zęby wybite. Morderstwa dokonał Bator w czasie snu swej ofiary. Sędziowie przysięgli zatwierdzili pytanie w kierunku skrytobójczego morderstwa poczem trybunał ogłosił wyrok, skazujący Batora na śmierć przez powieszenie.

— **Kraków.** (Córka eksmituje matkę.) Opinia szerokiego kół miasta poruszona została wiadomością o przymusowej eksmisji na podstawie wyroku sądowego w podeszłym wieku, Wójcikowej przez jej córkę Stanisławę. Rzecz się przedstawia następująco: córka Wójcikowej po wyjściu za mąż za krawca Godulę, wniosła przed dwoma laty skargę do sądu o przyznanie jej mieszkania matki, składającego się z dwóch pokoiów z kuchnią przy ul. Filipa Nr. 2 i po dwuletnim procesie uzyskała wyrok z eksmisją, na podstawie którego eksmisji dokonała. Zebrany na wiadomość o tem liczny tłum przechodniów przybrał groźną postawę na widok wyrzucanych rzeczy matki.

— **Kraków.** (Tajemnicza przesyłka.) Władze policyjne zakwestjonowały na stacji Kraków — Płaszów skrzynkę 3313 łusek karabinowych pochodzących od handlarzy z Tarnowa, Liska i t. d. Stwierdzono iż, 50 proc. zawartości skrzynki stanowią ostre naboje karabinowe. Przysyłkę przekazano wojskowej składnicy artyleryjskiej i wdrożono śledztwo, celem ujawnienia szczegółów tej sprawy. Przesyłka była przeznaczona dla firmy „Metalowe Zakłady Hutnicze w Katowicach”.

— **Zakopane.** (Krwawa bójka na weselu.) Onegdaj na weselu góralskim w Zubzuchem pod Zakopanem zaszło do krwawej bójki między góralami z Zubzuchego i Zakopanego, w czasie której kilku zakopiańskich gazdów zostało ciężko poranionych, jeden zaś z Zubzuchego zmarł wkrótce wskutek obrażeń cieleśnych. Walczących zdołano pogodzić i dalsza uroczysta weselna odbyła się w zupełnej harmonii. Policję zawiadomiono o krwawym zajściu dopiero dnia następnego.

— **Zakopane.** Ostatnio nawiedził wiatr halny Zakopane i spowodował znaczne szkody w drzewostanie nad Morskim Okiem i w lasach fundacji Zamoyskiego. Szalony wieher polamał szereg drzew na ulicach i ogrodach pozrywał wiele dachów a nawet zburzył doszczętnie jeden dom mieszkalny. Elektrownia zakopiańska oblicza straty poniesione wskutek powrywania słupów telegraficznych przeszło na 5 000 zł.

— **Sambor.** (Wyrok śmierci.) Onegdaj w nocy zapadł w Samborze wyrok śmierci na 3 sprawców morderstwa, dokonanego w swoim czasie na osobie posterunkowego Policji Państwowej s. p. Józefa Cieślaka. Sprawcami mordu byli z Francisek Zieliński, Jan Sznicer i Jan Prokop.

— **Lwów.** (Zamiast herbaty owies.) Jedna z firm gdańskich dopuściła się oryginalnego oszustwa na szkodę kupca wołyńskiego. Oto zamiast zamówionej herbaty przysłano skrzynię wagi 40 kg. w której był owies. Policja prowadzi dochodzenie.

ROZMAITOSCI.

Jakim musi być doskonały zięć ale w Ameryce.

Minister R. Back, milioner kanadyjski, posiada 19-letnią córkę Alicję, która jest przedmiotem westchnień wielu młodzieńców.

Mr. Back nie chce jednak, aby jedynaczka niepotrzebnie marzyła o młodzieńcach, pragnąc zaś otrzymać dzielnego i zdrowego zięcia, przybił na drzwiach swego salonu następujące ogłoszenie:

— Aby uzyskać rękę mej córki wraz z 3 milionami dolarów, należy przejść 7 prób:

1. Przyszły zięć musi odbyć pieszo w ciągu jednej doby wycieczkę 40 kilometrów;
2. objeżdżony ciężarem 140 funtów musi przepłynąć 2 mile angielskie;
3. na odległość 100 kroków winien trafić każdego wróbla w głowę;
4. o północy przyszły zięć musi do trupiarni i spędzić tam samotnie 1 godzinę;
5. udowodnić musi, iż w ciągu trzech ostatnich lat nie wypił ani jednego kieliszka alkoholu;
6. przynieść musi świadectwo od trzech wiarygodnych kobiet, iż ma kwalifikacje na dobrego i czulego męża;
7. musi pracować w moim kantorze przez cały rok i żyć przyzwyczajony z 20 dolarów tygodniowej pensji.

Czego dziś żądają kandydaci na małżonków?

We Francji posagi wyszły z mody.

Pewna paryska gazeta przeprowadziła niedawno wśród swych czytelników ankietę na temat przeciętnej wysokości posagów, dawanych córkom przez francuski stan średni.

Okazało się, że dawanie posagów wyszło w ogóle z mody. Młodzi ludzie, pragnący wstąpić w związki małżeńskie, zwracają obecnie o wiele mniej uwagi na posag, niż dawniej, żądając jednak, by narzeczone posiadały jakiś zawód praktyczny. Żona w obecnych warunkach musi tak samo zarabiać, jak i mąż.

Odpowiedzi Redakcji.

Pan L. C. Toruń. Wiersz Pański nie nadaje się zupełnie do druku. Przedwzrostkiem długość nieodpowiednia do naszego pisma, gdyż przyjmujemy tylko wiersze krótkie i zawierające jakąś szlachetną i wzniosłą myśl przewodnią. Co zaś dotyczy pańskiego elaboratu — to mimo najszerszych starań nie mogliśmy zrozumieć, jaka jest jego idea?

Pomysł połączenia fantastycznej postaci Ojczyzny z wybranką swego serca czyni zaszczyt Pańskiej fantazji i... miłości — ale oprócz owej pani, którą Pan tak potężnie apotezuje — chyba więcej nikomu do smaku nie przypadnie. Radzimy więc rękopis zapakować i posłać ukochanej.

A teraz — forma! Pozwoli Pan, że przytoczę tu króciutki tylko urywek Pańskiego... „poematu”. Proszę się nad nim dobrze zastanowić — a sam Pan zrozumie co Pan spłodził:

Wizjo miłości znikłona już złota,
I szumią drzewa żałobną fanfarą.
I miesiac się zaćmił złoty,
Z żalu nad młodą ginącą ofiarą
Z ran i nadmiaru tęsknoty
I który z wiarą szedł by usunąć zgryzoty (czyje?)
Lecz miasto szczęścia ma śmierci okowy (co takiego?)
A miasto łoża — żołnierskie parowy (może parówki — bo o żołnierskich parowach nikt chyba jeszcze nie słyszał).

Naszym zdaniem — księżyc istotnie mógł się zaćmić z nadmiaru zgryzoty i żalu nad zgubioną ofiarą rymarobstwa — której musi przyświecać do dopełnienia takich „poezji”. — Jeszcze raz powtarzamy swą radę — niech Pan posle ten elaborat swojej ukochanej. — Skutek będzie w każdym razie lepszy, niż by Pan mógł osiągnąć — posyłając „to” gdziekolwiek do druku.

A teraz — na zakończenie — mała rada:

Lepiej być dobrym uczniem choćby w piątej klasie — niż wieszczem słodko-rymym na górnym Parnasie.

Legię kozom ognia cierpliwie zaplać —

— Niż do Muz się zalecać i w obłoki wzlatać!

Redakcja.

Ruch Towarzystw.

— **Zieleń.** Baczność Powst. i Woj. Zebranie w niedzielę dnia 12 b. m. o godz. 3 popołud., u p. Sroki o liczny udział członków oraz Gości prosi.

„Wolność”

ZARZĄD

— **Kowalewo.** Zebranie Inwalidów Wojennych odbędzie się w niedzielę dnia 12 grudnia o godz. 12^{1/2} w lokalu zwykłym. Przybycie wszystkich członków jest pożądane.

Zarząd.

Bank Polski

płacił dnia 9. 12 br. za:

dolary amerykańskie	8,04—8,95
funt sterlingi	43—40
franki szwajcarskie	173 20
franki francuskie	35,00
marki niemieckie	213,50
guldeny gdańskie	172,67
iry włoskie	38,75

Notowania giełdy piodów rolniczych w Poznaniu

z dnia 4 grudnia 26. r

Zyto	36 75—37 75
Pszonica	46 00—49 00
Jęczmień zw.	28,00—31,00
Jęczmień browarowy	31 50—37 50
Owies	30,00—32 00
Mąka żytnia 70% z work. stan.	— 63 50
Mąka żytnia 65% z work. stan.	— 55 00
Mąka pszenina 65% z work.	69,50—72 50
Ospa żytnia	—
Ospa przenna	—
Otręby żytnie	26,00—27 00
Otręby pszenne	— 27 00
Groch victoria	78 00—88 00
Gorczyca	68,00—78 00
Seradela	20 50—22 50
Peluszka	32,00—34 00
Wyka latowa	—

Ceny produktów rolnych.

Toruń dnia 6. XII 1926

(Notowania firmy B. Hozakowski w Toruniu)

Płacono w ostatnich dniach.

	W złotych za 100 kg.
Konicz. czerw.	330—380
„ szwedz.	400—450
„ żółty łask.	50—60
Przelot	200—230
limotka	70—80
PWyka letnia	37—38
Peluszka	34—35
Groch zielony	60—65
Bobik	30—35
Rzepak	72—76
Lubin n. siew	22—22
Siemie lniae	70—75
Mak nieb.	160—170
Konicz biały	330—370
„ żółta	100—120
Inkarnatka	70—80
Rajgras kraj.	90—100
Seradela	20—22
Wyka zimowa	10—130
Groch Wikt.	80—90
Groch polny	45 50
Gorczyca	70 80
Rzepak	74—96
Lubin żółt. siew	20—22
Konopie	60—80
Tatarka	30—34

Targowica miejska.

Bydło stadniki.

1. pełnomięsiste, wyrosłe najwyższej wartości rzeźnej —
2. pełnomięsiste młodsze — 130
3. miernie odżywione młodsze i dobrze odżywione starsze — 106 — 112

Jalówki i krowy.

- a. pełnomięś., wytucz. jalówki najw. wart. rzeźnej —
- b. pełnomięś. wytucz. krowy, najw. wart. rzeźnej, do lat 7 — 148
- c. starsze wytucz. krowy, mn. dobre mł. krowy i jalówki — 126—128
- d. miernie odżyw. jalówki i krowy — 100—106
- e. lichy odżywiane krowy i jalówki — 75—85

Cielęta

- a. najprzedniejszego opasu (Doppellendary) —
- b. najprzedniejsze cielęta tuczne — 160—
- c. średnio tuczne cielęta i najprzedniejsze ssaki — 144—146
- d. mniej tuczne cielęta i dobre ssaki — 130—136
- e. liche ssaki — 120—

Owce

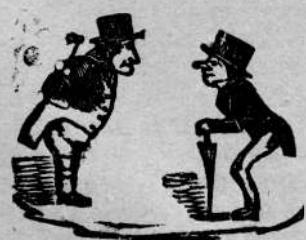
- Opasy chlewne jagnięta tuczne i młodsze skopy — 124—
- starsze tuczne i dobrze odżywione jagnięta i owce — 120
- miernie odżywione skopy i owce — 84—90

Świnie

- a. tuczne ponad 150 kg żywej wagi —
- b. pełnomięsiste od 120 do 150 kg, żywej wagi — 224—228
- c. pełnomięsiste od 100 do 120 kg żywej wagi — 216—220
- d. pełnomięsiste od 80 do 100 kg żywej wagi — 210
- e. mięsiste świnie ponad 80 kg — 200
- f. maciory i puźne kastraty — 180—210

Redaktor odpowiedzialny Bolesław Szczuka Wąbrzeźno Drukiem i nakładem „Głosu Wąbrzeskiego” Wąbrzeźno

Wicek i Wacek.

Wicek: Serwus Wacek! Co się z tobą dzieje.

Wacek: E — nie zatrzymuj mnie. —

Wicek: Co znaczy nie zatrzymuj? Nie widziałem cię z tydzień. Gdzieś się chował?

Wicek: Od tygodnia wybieram się do Chwałki.

Wicek: Celem zakupienia towarów dla siebie i rodziny na święta!

Wicek: Co za towary?

Wicek: No widzisz — Chwałka sprowadziła na gwiazdkę całą masę nowych ubrań

Wicek:

Wacek:

Wicek:

Wacek:

Wicek:

Wacek:

Wicek:

Wacek:

Wicek:

Wacek:

Wicek:

Wacek:

Wicek:

Wacek:

Wicek:

Wacek:

Wicek:

Wacek:

Wicek:

Wacek:

Wicek: Toż to huk pieniędzy wydasz!

Wacek: Ale nie żałuję! Wolę u Chwałki kupić — i mieć ubranie na parę lat za taką cenę!

Wicek: Ależ toż toż! Nie żałuj! Nie żałuj! Nie żałuj!

Wicek: Ależ toż toż! Nie żałuj! Nie żałuj! Nie żałuj!

Wicek: Ależ toż toż! Nie żałuj! Nie żałuj! Nie żałuj!

Wicek: Ależ toż toż! Nie żałuj! Nie żałuj! Nie żałuj!

Wicek: Ależ toż toż! Nie żałuj! Nie żałuj! Nie żałuj!

Wicek: Ależ toż toż! Nie żałuj! Nie żałuj! Nie żałuj!

Wicek: Ależ toż toż! Nie żałuj! Nie żałuj! Nie żałuj!

Wicek: Ależ toż toż! Nie żałuj! Nie żałuj! Nie żałuj!

Wicek: Ależ toż toż! Nie żałuj! Nie żałuj! Nie żałuj!

Wicek: Ależ toż toż! Nie żałuj! Nie żałuj! Nie żałuj!

Wicek: Ależ toż toż! Nie żałuj! Nie żałuj! Nie żałuj!

Wicek: Ależ toż toż! Nie żałuj! Nie żałuj! Nie żałuj!

Wicek: Ależ toż toż! Nie żałuj! Nie żałuj! Nie żałuj!

Wicek: Ależ toż toż! Nie żałuj! Nie żałuj! Nie żałuj!

Wicek: Ależ toż toż! Nie żałuj! Nie żałuj! Nie żałuj!

Wicek: Ależ toż toż! Nie żałuj! Nie żałuj! Nie żałuj!

Wicek: Ależ toż toż! Nie żałuj! Nie żałuj! Nie żałuj!

Wicek: Ależ toż toż! Nie żałuj! Nie żałuj! Nie żałuj!

Wicek: Ależ toż toż! Nie żałuj! Nie żałuj! Nie żałuj!

Wicek: Ależ toż toż! Nie żałuj! Nie żałuj! Nie żałuj!

Wicek: Ależ toż toż! Nie żałuj! Nie żałuj! Nie żałuj!

Wicek: Ależ toż toż! Nie żałuj! Nie żałuj! Nie żałuj!

Wicek: Ależ toż toż! Nie żałuj! Nie żałuj! Nie żałuj!

CENY ZNIŻONE!

TANIE I BZETELNE OBUWIE

Od dnia 2 grudnia br. rozpoczynam

SPRZEDAŻ GWIAZDKOWA

Polecam w wielkim wyborze obuwia dla pań, panów i dzieci od praktycznych do najwykwintniejszego własnego wyrobu. Obuwie męskie od 18 zł począwszy, buciki dla pań na pasku od 17 zł, półbuciki od 18 zł począwszy. Wykonuje również wszelkie reparacje.

Bernard Magowski, skład obuwia

ul. Bernarda — (w domu drogerji p. Głowackiego)

Ceny bezkonkurencyjne.

Proszę zważać na okno wystawowe.

Przetarg przymusowy

Dnia 13 grudnia 1926 r. o godz. 12 w poł. sprzedawac będę najwięcej dajacemu za natychmiastową zapłatę gotówką u p. Karoliny Kochanek w Stanisławkach

bryczka (jednokonna)
Głowski, Komornik sądowy Wąbrzeźno.

Sprzedajemy tanio szalówki do płotów

1 i pół mtr. długie
Hohenkircher Spar- und Darlehenskassen Verein
Spółka zap. z nieograniczoną odpowiedzialnością
KSIAŻKI (POM.) Telefon 9

Trochę domieszki do kawy

„Gleba“

dodaje kawie nieporównanego smaku

Od wtorku, dnia 7 grudnia rb. rozpoczynam w moim składzie

wielką sprzedaż gwiazdkową

aby dać możność każdemu zaopatrzyć się w dobre i tanie podarki gwiazdkowe, przygotowałem na ten cel wielkie ilości towarów, po cenach zdumiewająco niskich. Zegarki męskie począwszy od 9—zł, zegary, budziki, obrączki ślubne szczerego złota począwszy od 20—zł, za parę, biżuterje wszelkiego rodzaju złotą srebrną i duble, alfenida nakrycia stołowe szczerze srebrne i srebro—alpaka. Artykuły optyczne, własna szlifiernia szkieł do okularów i warsztat reparacyjny na miejscu. Również proszę uprzejmie o zwiedzenie mego składu bezinteresownie.

Franciszek Biały, Wąbrzeźno
zegarmistrz—jubiler — — Kolejowa 79

Na gwiazdkę

zakupisz tanio i korzystnie

wina kraj. i zagr. —: cukierki —: czekolady
i pierniki —: marcepany, również wszelkie łakocie

Rynek 14 w składzie delikatesów Rynek 14

towary kolonialne, wódki i różne likiery
w składzie kolonialnym ul. Kolejowa 69

Grzegorz i Kubaszewski

Wąbrzeźno.

Unieważniam

skradzioną książkę woj-
skową

Bronisław Tomezyk
Małe Radowiska.

Młodsza

SLUŻĄCA

z wioski może się zgłosić
od 1. I. 1927

Kuźmińska, naucz.
Wronie.

Rozpowszechniaje

„Głos Wąbrzeski“

Tania Sprzedaż Gwiazdkowa!

Dobry towar, ceny niskie!

Wierny swym zasadom:

Wielki obrót, mały zysk!

Sprzedaję od dzisiaj po cenach dotąd
niebywałych na podarki gwiazdkowe:

Materje bawełn. na bluski
i suknie od 1,25
Materje bawełn. w kraty „ 1,35
Warpy na suknie domowe „ 1,30
Szewiot półwełniany śliczne
kolory „ 3,20

Popeliny czysta wełna od 4,50
Barchany na bluski „ 1,25
Zefiry na bluski i koszule „ 1,35
Flanelki na bluski i suknie „ 1,25
Barchany na koszule „ 1,25
Płótna na fartuchy „ 1,20

Płótna na pościele i bieliznę od 1,10
„ 140 cm. szer. „ 2,70
Ręczniki z metra „ 0,90
Cajgi na ubranka „ 1,80
Inlety na wyspy pod gwaran-
cją nieprzepuszcz. pierza „ 2,50

Wielki wybór płaszczy damskich!!!

(Specjalność: Płaszcze pluszowe pod gwarancją, że się nie gnietą.)

Ubrania kol. od 27,00
Ulstry „ 35,00
Paltoty „ 38,00
Spodnie kamgarnowe w paski „ 9,50
„ kortowe w buty „ 14,00

Krawaty do wiązania od 1,25
Dyplomki ładne wzory „ 0,75
Szelki „ 1,50
Koszule wierzchnie „ 9,00
Parasole „ 9,50

Koszule z ciepłą podszewką od 5,50
Kalesony z ciepłą podszewką „ 6,00
Majtki damskie trykot. „ 4,90
Ubranka dla dzieci „ 2,75
Rękawiczki „ 1,90

Materje na ubrania, paltoty i ulstry w wielkim wyborze po specjalnie niskich cenach

„BAZAR“

Rynek 1.

St. Chwiałkowski, Wąbrzeźno

Telef. 85

Wszystkim tym, którzy brali jakiegokolwiek udział w oddaniu ostatniej przysługi drogim nam zwłokom naszej zkochanej matki i babki śp.

Annę Piłkowską

składamy /z głębi ubolałych serc „Bóg zapłać“

Ottonostwo Lemkowie.

Przetarg przymusowy

Dnia 14 grudnia 1926 r. o godz. 11 przed poł. sprzedawać będę największej dającemu za natychmiastową zapłatę gotówką u p. Anny Kozdry w Stanisławkach

manecz

Głowaczewski, Komornik sądowy, Wąbrzeźno.

Polecam swój zakład fryzjerski

usługa wzorowa ceny przystępne

W. Kuźmiński

Golub Rynek 34.

Wypożyczanie peruk teatralnych i charakterystyka

„Sapon“ z koszulka do prania

„Asan“ do bielenia bielizny

Najlepsze środki, pod gwarancją szkodliwe i od 20 lat chlubnie znane a teraz jeszcze znacznie ulepszone. Zważać na znak koszulki, bo są naśladownictwa. Do nabycia wszędzie.

Chem. Fabryka „ERGASTA“ C. Nagórski, Starogard (Pomorze).

Czytajcie „Głos Wąbrzeski“

Sprzedaz gwiazdkowa już rozpocząłem

Wielka partja kuponów materiałów damskich po 3 mtr. 10,50 6,50 4,45
Szewioty we wszystkich kol. od 2,90
Popeliny weł. olbrz. wyb. kol. od 4,50
Gabardyny od 13,50

Materiały męskie od 4,95
Ubrania gotowe od 18,50
Ulstry od 20,—
Spodnie w paski od 9,50
Płótna, ręczniki, inletry, cągły w wielkim wyborze

Koszule wierzchnie od 7,—
Krawaty do wiązania od 1,10
Szelki od 1,50
Parasole od 9,—
Firany, koldry wataowane.

St. Żuralski, Wąbrzeźno

Kolejowa 2. Telefon 77.

Obuwie:

Na gwiazdkę jako prezent polecam dla dzieci, pań i panów lakiery warszawskie i różne gatunki skórzane, kamelowe, filcowe. **Tanio i tylko dobry towar.** Mam jeszcze duży wybór światowej marki „MERCEDES“, które wyprzedaje po cenie zakupu.

Franciszek Werth, Wąbrzeźno

Kolejowa 73 naprzeciw poczty

PORCELANA.

KRYSTALY.

Niebywała okazja taniego zakupu gwiazdkowego

Telefon 150.

u J. Baranowskiego

Kolejowa 75.

Handel porcelany i szkła, Wąbrzeźno

Niebywały wielki wybór praktycznych podarków gwiazdkowych za taną cenę każdy u mnie znajdzie

Jak serwisy kawowe 8,50 9,50 10,50 12,50 zł.

OZDOBY CHOINKOWE.

ZABAWKI.

Niniejszem podajemy poraz wtóry do publicznej wiadomości, że w myśl uchwały Kom. Elektrowni i postanowienia Zarządu zezwala się na pobieranie prądu dla zapędzania motorów li tylko od godz. 7-ej do 12-ej i od 13-ej do 16-ej

Zarząd Elektrowni Miejskiej

Ponownie podaję do łask. wiadomości, iż wystąpiłem na własne życzenie po 8-letniej praktyce z służby sądowej i osiedliłem się w Wąbrzeźnie przy ul. Wolności nr. 8 obok sądu — jako

sekretarz prywatny

Załatwiam wszelkie sprawy sądowe-administracyjne, podatkowe i paszportowe. Kontrakty kupna - sprzedaży - dzierżawy.

Biurowie obecnie otwarte od godz. 9 — 5.

E. Zieliński, b. sekretarz sądowy.

Na gwiazdkę

Polecam:

Świeżo paloną kawę, herbatę, kakao, migdały, sultanki, rodzynki, proszki, budynie, korzenie, palminę, margarynę, miód, stroje na choinkę, pierniki, ciastka, konfekt, cukierki

ORAZ

w wielkim wyborze Likierów, Rumy, Araki, Konjaki, Wina zagraniczne i krajowe. — Specjalnie dla chorych.

Stale świeże sielawki, piklunki, kiszzone ogórki, kapusta i t. d.

J. Chmielewski

Kolejowa 5.